

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4OboE/108/2015
Identifikačné číslo spisu:	2606204032
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2606204032.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: W. B., nar. XX. V. XXXX, bytom W., XXX XX Z., o vymoženie 716,99 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 12Er/295/2006, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 25CoE/69/2013-63 zo dňa 26. augusta 2014 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní oprávneného z a s t a v u j e.
- II. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- III. Dovolanie oprávneného o d m i e t a.
- IV. Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Okresný súd Senica uznesením č. k. 12Er/295/2006-31 zo dňa 26. 02. 2013 exekúciu zastavil a oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie v sume 74,50 eur. Svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou § 44 ods. 2 a § 200 ods. 1 a 2 a § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, § 39, § 52 ods. 1 až 3 a § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a čl. 3 ods. 1 až 3 a čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Konštatoval, že exekučným titulom v prejednávanej veci je notárska zápisnica označená v žiadosti súdneho exekútora. Mal za to, že oprávneným predložená notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 Exekučného poriadku, lebo súhlas s jej vykonateľnosťou udelil za povinného Mgr. Tomáš Kušnír, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami povinného (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tohto zástupcu povinnému určil oprávnený vo vopred pripravenej formulárovej zmluve o úvere, ktorej súčasťou bolo aj splnomocnenie už obsahujúce meno splnomocnenca. Predmetné splnomocnenie je neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka) pre svoju neurčitosť a absenciu slobodnej vôle povinného pri výbere zástupcu. Neplatné splnomocnenie nevyvoláva žiadne právne účinky, v dôsledku čoho je predložená notárska zápisnica nulitný právny akt, na podklade ktorého nemožno ďalej viesť exekúciu.

Krajský súd v Trnave, na odvolanie oprávneného, uznesením č. k. 25CoE/69/2013-63 zo dňa 26. 08. 2014 uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), zaoberajúc sa námietkami oprávneného, ako vecne správne potvrdil. Konštatoval, že ako exekučný titul bola oprávneným predložená notárska zápisnica, ktorá v sebe obsahuje absolútne neplatný právny úkon o uznaní dlhu a súhlase s jej vykonateľnosťou, v dôsledku čoho nemôže byť účinným a materiálne vykonateľným exekučným titulom. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo plne dôvodným, aby prvostupňový súd preskúmaným uznesením, s použitím § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku i bez návrhu, predmetnú exekúciu zastavil. Ďalším výrokom zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania § 109 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ O. s. p., nakoľko odvolací súd nezistil dôvod pre prerušenie konania s potrebou obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávneného na Súdny dvor EÚ, ako ani žiadne dôvody na prerušenie konania a postúpenie veci Ústavnému súdu Slovenskej republiky na zaujatie stanoviska. Odvolací súd povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si ich neuplatnil a ani mu žiadne nevznikli.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu, v časti výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žiadal rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, v ktorom uviedol, že súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.), súdy konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), oprávnenému odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), v konaní sa dopustili inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), pretože nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Dôvody bližšie špecifikoval v rozsiahlom dovolaní. Žiadal, uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 vetou druhou O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa ustanovenia § 243b ods. 5 O. s. p., v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p..

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 7Cdo/174/2012, 6Cdo/459/2012, 4Oboer/79/2013, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/85/2013, 4OboE/122/2013, 4Oboer/241/2013, 4OboE/73/2013, 4Oboer/101/2014, 4OboE/143/2013, 4Oboer/329/2013, 4Oboer/367/2013, 2ECdo/110/2013, 7ECdo/245/2013, 7CoE/81/2013, 5ECdo/30/2014, 3ECdo/12/2014, 3CoE/6/2014, 4ECdo/194/2014, 2ECdo/268/2014, 2CoE/177/2014, 1Oboer/285/2014, 1OboE/154/2014, 1Oboer/291/2014, 1OboE/159/2014, 4Oboer/4/2014, 4OboE/4/2014, 1Oboer/291/2014, 1OboE/159/2014, 8ECdo/152/2014, 8CoE/85/2014, 8ECdo/160/2014, 8CoE/90/2014, 8ECdo/205/2014, 8CoE/119/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne, a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, k zamietnutiu návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania a ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného. V zmysle §

243b ods. 7 O. s. p. (v znení účinnom od 01. 01. 2015) dovolací súd už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 243b ods. 5 O. s. p., v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O. s. p..

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.